

ബാബു അപരാഹ്നവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാനയിൽ തനിക്കു ചുറ്റുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ. പ്രശാന്തിനിലയത്തിൽ നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഈതിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രഫസർ അനിൽകുമാറിന്റെ സത്സംഗം

സായി വിഭവകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 38B

പ്രശാന്തി സന്ദേശം ഞായർ പോയ്ക്കാര്യ്
നവംബർ 13, 2022

ലോകനാമൻ

ഒം ശ്രീ സായിരാം.

പ്രശാന്തി സന്ദേശം, സായി വിവേകമുത്തുകളിലേക്ക് സ്വാഗതം!

ഈ വിശ്വത്തിന്റെ മൊത്ത ഭാതാവായ സ്വാമി, നമ്മുടെ ഏറ്റവും അടുത്ത ബന്ധുക്കളേക്കാളിക്കും നമ്മുടെ പരിരക്ഷിക്കുന്നു. അവിടുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുന്നു, ഈ

സംസാരസാഗരം തരണം ചെയ്യുന്നതിന് ഓരോ രൂത്തരെയും സഹായിക്കുന്നു. ഭഗവാൻ ബാബു അവിടുതെത ഭക്തരിൽനിന്ന് സമാനമായ സേവാമനോഭാവം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഭഗവാൻ അരുളുന്നു, “നിങ്ങൾക്ക് എല്ലായ്പോഴും സഹായിക്കാനായില്ലെന്നു വരും, പക്ഷേ കുറഞ്ഞത് ആരെയും വേദനിപ്പിക്കാതിരിക്കുക. ആവശ്യകാരുടെ അടുത്തെക്കും ചെല്ലുക, അവരിൽ ഒരാളാവുക! നിങ്ങളെക്കാണ്ഡാവും വിധം അവരുടെ ശാരീരികവും മാനസികവുമായ വേദന ലഭ്യകരിക്കാനായി ശ്രമിക്കുക!”

മുൻകാലങ്ങളിൽ, ഇപ്പോഴത്തെതുമായി താരതമ്യം ചെയ്യേണ്ടാർ, ആശുമതതിൽ സഹകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അക്കാലത്ത് സ്വാമി സേവാദർ വാളന്തിയർമാരോട് പരിയാറുണ്ടായിരുന്നു, “ഓരോരുത്തരും ഇവിടെ വരുന്നത് സായിക്കുവേണ്ടിയാണ്, നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയല്ല! അവർ വളരെ മന്ദിരം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്, ധാരാളം കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ട്! ഓരോരു

തതർക്കും ആയിരക്കണക്കിന് വീടുപ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്, ദുരന്തങ്ങളുണ്ട്, കഷ്ടപ്പാടുകളുണ്ട്. അവർ സാധിയെ ഹൃദയം നിരയെ കാണുന്നതിനും ശാന്തിക്കും സന്തോഷത്തിനും മാത്രമാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, അവരോട് മുദ്രവായും സ്നേഹത്തോടെയും സംസാരിക്കുക, അവർ നിങ്ങളുടെ സഹോദരി സഹോദരമാരാണ് എന്നവല്ലോ, അവർക്ക് മനഃശാന്തി നൽകുക!”

സ്വാമി എല്ലായ്പോഴും പറയുന്നു, “എൻ്റെ ജീവിതമാണ് എൻ്റെ സന്ദേശം!” അവിടുതെ ശ്രേഷ്ഠമായ പ്രവൃത്തികൾ, അവിടുന്ന് ലോകബാന്ധവനാണ് എന്തിന് തെളിവാക്കുന്നു!

പ്രശാന്തിനിലയം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുള്ള ഒരു കമയാണിത്. അതെ! സ്വാമി

പ്രശാന്തിനിലയം 1950-കളിൽ

യുടെ ഭക്തരായ ഒരു ദാവതികൾ അവിടുതെ ദർശനത്തിനായി എത്തി. അവർ അവരുടെ മകനെയും കൂടെ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു, അവന് കറിനമായ വയറുവേദനയും അതിസാരവും പിടിപെടിരുന്നു. രാത്രിയിൽ പോലും, പ്രകൃതിയുടെ വിളിക്കായി അവന് അടുത്തുള്ള മലന്മാറ്റങ്ങളിലേക്ക് പോകേണ്ടിയിരുന്നു. ഏതോ അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങൾക്കായി അവൻ്റെ രക്ഷിതാക്കൾക്ക് അവരുടെ ശ്രാമത്തിലേക്ക് തിരികെ പോവേണ്ടിവന്നു. അതിനാൽ രോഗിയായ മകനെ സ്വാമിയുടെ സംരക്ഷണത്തിലാക്കി അവർ പോയി.

സമസ്തലോകത്തിന്റെയും ദിവ്യ രക്ഷിതാവായ സ്വാമി, അവിടുത്തെ കുഞ്ഞിനെ നോക്കാതിരിക്കുമോ? അതെ! അക്കാലത്ത്, ഇവിടെ ടോയ്ലെറ്റുകളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട്, രാത്രിസമയത്ത് സ്വാമിതന്നെ വെള്ളവുമെടുത്ത് ആ കൂട്ടിയുടെ ഒപ്പം പോവും. ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ, കൂട്ടിക്ക് ടോയ്ലെറ്റിൽ പോവണമെന്ന് തോന്നലുണ്ടായപ്പോൾ, സ്വാമി അവനെ കനത്ത സ്വരത്തിൽ ശാസിക്കുകയുണ്ടായി, “പോവണോ! ഇവിടെ ഇരിക്ക!” സ്വാമി അവനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അര മൺിക്കുർ കഴിഞ്ഞപ്പോളേക്കും കൂട്ടിയുടെ

വയറുവേദനയും വയറിളക്കവും നിലച്ചു, അവൻ ശാന്തനായി ഉറക്കത്തിലേക്ക് വീണു!

മുൻ അവതാരങ്ങളിലും, ഇന്നുശരം അവിടുത്തെ ഭക്തർക്ക് സേവ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിരവധി സംഭവങ്ങൾ നാം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവിടുന്ന് ഏകനാമിന്റെ ഭവനത്തിൽ തങ്ങി ശിവണ്ണഡിയായി അദ്ദേഹത്തെ സേവിച്ചു, ശിവണ്ണഡി! അവിടുന്ന് ജാനാബാധിയുടെ

വസ്ത്രങ്ങൾ കഴുകിക്കൊടുക്കുമായിരുന്നു, കബിറിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ നെയ്യുമായിരുന്നു.

അവിടുന്ന് അർജ്ജുനൻ്റെ സാരമിയായിരുന്നു. അവിടുന്ന് ഭ്രഹ്മദിയുടെ ചെരിപ്പുകൾ

പോലും കൈയ്തിലെ

ന്തി. ഏറ്റവുമടുത്ത

ബന്ധുകൾ മാത്രമേ

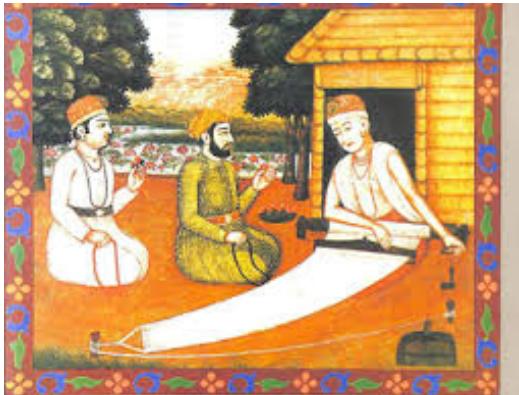
ഇത്തരം സേവ ചെയ്യു,

സ്വാമി ലോകബാന്ധവ

നായതുകൊണ്ട്, വിശ്വ

സോദരനായതു

കൊണ്ട്, അവിടുന്ന്

അവിടുത്തെ സകല ഭക്തർക്കും പ്രേമപൂർവ്വം സേവ ചെയ്യുന്നു.

എന്തിന് അവതാരമെടുക്കുന്നു എന്ന് ഗൈതയിൽ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് പ്രവ്യാ

പിക്കുന്നു, “പരിത്രാണായ സാധുനാ” ഇതിനർത്ഥം, നല്ലവരായ ആളുകളെ സംരക്ഷിക്കു

ന്നതിലേക്കായി ഞാൻ യുഗങ്ങൾ തോറും അവതാരമെടുക്കുന്നു!” എന്നാണ്. ഇപ്പോൾ

ഉത്തര അവതാരത്തിലും, ദഗ്വാർ ശ്രീ സത്യസായി ബാബു സ്ഥിരമായി ആളുകളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ഭാത്യത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സ്വാമി അവിടുത്തെ ഒരു ദ്രോഷ്ഠനായ ഭക്തനെ എങ്ങനെന്നും രക്ഷിച്ചത് എന്നതിനെ പൂറി ഒരു കമ്മയിൽ! കുപ്പത്തെ രാധാകൃഷ്ണൻ, സ്വാമിയുടെ വലിയ ഭക്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ ഗുരുതരമായ ഒരു പ്രശ്നമുണ്ടായിരുന്നു, അത് വഷളാവും പോശാക്കേ അദ്ദേഹത്തിന് കരിനമായ വയറുവേദനയും ചർദ്ദിയുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ, ഈ ലക്ഷ്ണങ്ങൾ കണക്കുതുടങ്ങിയപ്പോൾ, രണ്ട് സഹായികളില്ലാതെ ഒരടി പോലും നടക്കാനാവാത്ത വിധത്തിൽ, വേദനയും ചർദ്ദിയും അദ്ദേഹത്തെ അത്ര മേൽ ദുർബലനാക്കിത്തീർത്തു. അതുകൊണ്ട്, കുറച്ച് ഉറക്കം കിടുന്നതിലേക്കായി ഡോക്ടർ ഒരു വേദനാ സംഹാരി കുത്തിവച്ചു. അദ്ദേഹം ഗാധനിദയിലാ നിന്നു കണ്ടിട്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ രാത്രിയിൽ വിശ്രമിക്കാനായി പോയി.

കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞ്, അവരിലെരാറാൾ ഉണ്ടിന്ന പ്പോൾ, രാധാകൃഷ്ണൻ കിടക്കയിൽ മുല്ലുന്ന് അയാൾ കണ്ടു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ എല്ലായിടത്തും തെരഞ്ഞെടു, അദ്ദേഹം എങ്ങനെന്നും പോയിരിക്കുക എന്നു മാത്രം മനസ്സിലാക്കാനായില്ല, കാരണം

പരസഹായമില്ലാതെ ഒരടി പോലും വയ്ക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. വീടിൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണാത്തപ്പോൾ, അവർ പുരത്തിരുങ്കി, ഉരക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് വിളിച്ച് നടക്കാൻ തുടങ്ങി!

അടുത്തുള്ള ഒരു കിണറിൽനിന്ന് പ്രതികരണമുണ്ടായി. അവരെല്ലാവരും അവിടേക്ക് ഓടിച്ചുന്നു. ആ കിണറിന് നല്ല ആഫമുണ്ടായിരുന്നു, ഭിത്തികൾ 5 അടി ഉയരവും. അദ്ദേഹം എങ്ങനെ അതിൽ വീണന് അവർ അതിശയിച്ചു, ആരോ അടിയിൽനിന്ന് പൊക്കി നിർത്തിയാലെന്നപോലെ, അദ്ദേഹം രണ്ട് കൈകളും ഉയർത്തി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ താങ്ങിനായി 20 അടി നീളമുള്ള ഒരു മൂള കിണറി ലേക്ക് എറിഞ്ഞുകൊടുത്തു. പക്ഷേ, കിണറിന് നല്ല ആഫമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അത് വെള്ളത്തിൽ പോയി. ആ നിമിഷംതന്നെ നെന്ന് ധ്യാനിയിലായിരുന്ന ഒരു പോലീസുകാരൻ അവിടെയെത്തി. അദ്ദേഹം ആ വീടിൽനിന്ന് ഒരു കണ്ണര കൊണ്ടുവന്നു, അതോരു

കുപ്പം രാധാകൃഷ്ണൻ സ്വാമിക്കൊപ്പം

.

.

.

കയറിൽ കെട്ടി കിണറിലേക്കിരക്കി, എന്നാൽ അതും വെറുതെയായി, കാരണം അതിനും രാധാകൃഷ്ണന്റെ അടുത്തത്താനായില്ല.

അവസാനം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ കിണറിന്റെ തൊടിയിലുടെ താഴേക്കിരഞ്ഞി അദ്ദേഹത്തെ അവൻ്റെ കൈയിൽ പൊക്കിയെടുക്കുന്നതിന് ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ ആ ശ്രമവും പരാജയപ്പെട്ടു.

അപ്പോൾ പെട്ടെന്ന്, ആരോ താഴെനിന്ന് മുകളിലേക്ക് തള്ളിയാലെന്നപോലെ, രാധാകൃഷ്ണൻ മുകളിലേക്ക് എറിയപ്പെട്ടു, അദ്ദേഹം കൂട്ടും ആ ക്ഷേരയിൽത്തന്നെ വനിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കയർ വഴി മുകളിലേക്ക് വലിച്ചുകയറ്റി. അദ്ദേഹം സുരക്ഷിതമായി പുറത്തെത്തിയപ്പോൾ, എന്നാണ് ശരിക്കും സംഭവിച്ചതെന്ന് എല്ലാവരും തിരക്കി.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “ഞാൻ എൻ്റെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു, വേദന അത്രയ്ക്ക് അസഹനീയമായിരുന്നു, കിണറിനടുത്തേക്ക് ഞാൻ നടന്നു. പക്ഷേ പിനീക് എന്നാണ് നടന്നതെന്ന് എനിക്കോർമ്മയില്ല. എന്നാൽ തന്നുത്ത വെള്ളം തൊടപ്പോൾ

എനിക്ക് സോധം തിരികെക്കിട്ടി, ഞാൻ എത്രോ സഫോർട്ടിൽ നിൽക്കുകയാണെന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചിരിഞ്ഞു.

പോലീസുകാരനോട് അവിടെ എത്തിയത് എങ്ങനെയാണെന്ന്

കുടുംബം ആരാൺതപ്പോൾ, അധാർ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ അടുത്തുള്ള പ്രദേശത്ത് പട്ടാളിംഗ് നടത്തവേ, ഒരു വ്യഖ്യൻ എൻ്റെയടുത്തു വന്ന് പറഞ്ഞു, ‘വേഗം പോ, രാധാകൃഷ്ണന്റെ നിന്റെ സഹായം വേണം!’ അതുകൊണ്ട് ഞാനിവിടെ വന്നതാണ്!” അദ്ദേഹം അത്രമാത്രം ഉയരത്തിൽനിന്നാണ് വീണതെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന് പരിക്കൊന്നു മുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തി ഏ പോക്കറിലുണ്ടായിരുന്ന ലോഹം കൊണ്ടുള്ള വിഭൂതിപ്പാത്രം മാത്രം തിരിച്ചുകിടാത്തവിധം തകർന്നുപോയി.

പിറ്റേനു കാലത്ത്, അവരെരു വണ്ണി വിളിച്ച് എല്ലാവരും സാമിയുടെ ദർശനത്തിനായി പുട്ടപർത്തിക്ക് പോയി. അവർ പ്രശാന്തിനിലയത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന നിമിഷം, സാമി വരാന്തയിൽ നിൽക്കുന്നത് അവർ കണ്ടു. അവിടുന്ന് പുണ്ണിതിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, “എൻ്റെ തോളുകൾ ഇപ്പോഴും നോവുന്നു! കഴിഞ്ഞ രാത്രി മുഴുവനും, ഞാൻ നിന്നെ തോളത്ത് എടുത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു!” അവരെല്ലാവരും സാമിയുടെ ദിവ്യചരണങ്ങളിൽ വീണു. എന്നൊരു ദിവ്യാത്ഭുതമാണത്!

ദഗ്വാൻ ശ്രീ സത്യസായി ബാബു ലോകനാമനാകുന്നു. അവിടുന്ന് ഈ സമസ്ത വിശ തതിന്റെയും മാസ്തികുന്നു. സകല ലോകങ്ങളും മനുഷ്യരെ ഉള്ളിൽത്തന്നെ അംഗങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ, സ്വാമി പുറമെ കാണപ്പെടുന്നതിന്റെയും അകമേ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെയും പരമപ്രഭുവാകുന്നു.

ജഗത്പതി ബാബയോട്
അരിക്കൽ ആരോ ഒരു
ചോദ്യം ചോദിച്ചു,
“ഈപ്പോഴതെ ഈ അവ
താരം ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്നു,
യോഗി അരബിനോയും
ഈവിടത്തന്നെയുണ്ട്!”
ഞാടിയിടയ്ക്കുള്ളിൽ ഭഗ
വാൻ ബാബു മറുപടി
നൽകി, “അദ്ദേഹം വ്യക്തി

നാമനാണ്. അരബിനോ വ്യക്തിനാമനാകുന്നു, ഞാൻ ലോകനാമനാകുന്നു!”

ഈ പ്രസ്താവനയുടെ ആത്മരാർത്ഥം എന്തെന്നാൽ, ശ്രീ അരബിനോ അദ്ദേഹത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നവരുടെ രക്ഷകനാവുന്നു, പക്ഷേ സ്വാമി സകലരുടെയും നാമനാകുന്നു, എന്തുകൊണ്ടുനാൽ അവിടുന്ന് ഏതു രൂപത്തിലും മുള്ളും ഇഷ്വരരാഹാധനയ്ക്കും പ്രതികരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് ലോകനാമനാകുന്നു എന്നാണ്!

ഈ ചോദ്യം ചോദിച്ച ആളിന്
ഒരു പക്ഷേ അരിവുണ്ടാവില്ല,
സ്വാമിയുടെ അവതാരത്തിനു
പിറ്റേഡിവസം, ശ്രീ അരബിനോ
പ്രവ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി,

“ഈ ഇഷ്വരൻ ഭൂമിയിൽ
അവതരിച്ചിരിക്കുന്നു!”

സ്വാമി ചിന്മയാനന്ദൻ സ്വാമിക്കൊപ്പം: ബാംഗ്ലൂർ, 1973

ഭഗവാൻ മഹിമ വിവരിക്കെവ, സ്വാമി ചിന്യാനന്ദനും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, “ഞാൻ കൂട്ടാള്ളു കളിൽ പ്രഭാഷണം നടത്തുന്നു, എന്നാൽ സ്വാമി ജനത്തിക്കളോട് പ്രഭാഷണം ചെയ്യുന്നു!”

ഈ ജനക്കൂട്ടങ്ങൾ ഈന്ന് സമസ്ത ലോകവും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ലോകമെമ്പാടുനിന്നു മുള്ള വിഭിന്ന വിശാസികളായ ആളുകളുടെ അനുഭവം, അവർ ഏതുരുപത്തിലുള്ള ഇഷ്യരനെ ആരാധിച്ചാലും, അവരുടെ പ്രാർത്ഥന ഭഗവാൻ ബാബയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു എന്നാണ്. സ്വാമി അരുളുന്നു, “ഞാൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തിൽന്നേ സ്വന്മല്ല! ഞാൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു നാമത്തിൽ ഒതുങ്ങുന്നില്ല! ‘നിങ്ങളുടെത്, എന്നേന്ത്’ എന്നിങ്ങനെ ഒന്നും തന്നെ എനിക്കില്ല! നിങ്ങൾ എന്നെ ഏതു പേരിൽ വിളിച്ചാലും, ഞാൻ പ്രതികരിക്കും,

ഞാനവിടെ സന്നിഹിതനായിരിക്കും!”

സ്വാമിയുടെ ഒരു അമേരിക്കൻ ഭക്തയായ മിസ്റ്റിന് ഹിസ്സാപ്, സ്വാമി ലോകനാമനാകുന്നു എന്നത് വിശദീകരിക്കുന്നു. മിസ്റ്റിന് ഹിസ്സാപ് കൊച്ചുകുട്ടി ആയിരിക്കുന്നോൾ, അവളുടെ വീടിൽന്നേ പുറത്തുള്ള ഉദ്യാനത്തിൽന്നേ മതിലിനേൽ വെള്ള അക്കിയും വെള്ളത്ത തലക്കെടുമുള്ള ഒരു വൃഥരെ ദർശനം അവർക്കുണ്ടായി. അവളുടെ ചെറിയ പ്രായവും, അവളുടെ മതത്തിലും ജീസസ്റ്റിലുമുള്ള അവളുടെ വിശാസവും കണക്കിലെ ടുക്കുന്നോൾ, അവർക്ക് അങ്ങനെന്നയാരു ദർശനം എന്തിനുണ്ടായി എന്നറിയില്ല. പക്ഷെ, അവർ അതിനാൽ അനുഗ്രഹിതയായി!

ഹിസ്സാപ് സ്വാമിക്കൊപ്പം

പിൽക്കാലത്ത് അവർ സ്വാമിയുടെ അടുത്ത് വരികയും ഷിർദ്ദി സായിനാമിൽന്നേ ചിത്രം കാണുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ചെറുപ്പകാലത്തുണ്ടായ ആ സംഭവം അവളോർത്തു, രണ്ട് അവതാരങ്ങളുടെയും ഒരുമയും അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവർ അവിടുന്നിനെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നതിനും വളരെ മുന്നേ, ഭഗവാൻ ബാബ അവിടുതെത കൃപ അവളിൽ വർഷിക്കുകയുണ്ടായി!

ദഗ്വാൻ വിഷ്ണു, ഈ വിശ്വത്തിന്റെ പരിപാലകൻ, കലിയുഗത്തിൽ ദക്ഷിണഭാരതത്തിൽ അവതരിക്കുമെന്ന് മാർക്കൺഡേയെ പുരാണത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് ഭൂമിയിൽ ശാന്തി പുനഃസ്ഥാപിക്കും. മനുഷ്യരാശിയുടെ സംരക്ഷകനായി ഓരോരുത്തരും അവിടുന്നിനെ ആരാധിക്കും; അവിടുതെത തിരുനാമം ‘സത്യം’ എന്നായിരിക്കും! അത് ശരിയായി വനിരിക്കുന്നു എന്ന് നാം ഈന്ന് കാണുന്നു.

സൃഷ്ടി, സ്ഥിതി, ലയം ഈവ ഒരു അവതാരത്തിന്റെ ഏഴ് പ്രസിദ്ധഗുണങ്ങളിൽ മുന്നെന്ന് മാകുന്നു. സൃഷ്ടി എന്നാൽ രൂപീകരണവും

സ്ഥിതി എന്നാൽ പരിപാലനവും ലയം എന്നാൽ അന്തിമ വിനാശവുമാകുന്നു.

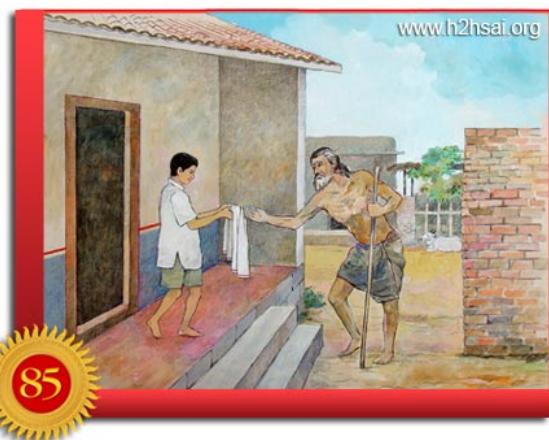
സാമി ഈശ്വരാവതാരമാകുന്നു, ഈ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെല്ലാം സാമിയുടെ കേവല നിയന്ത്രണത്തിലാണെന്ന് നാം കാണുന്നു.

സ്ഥിതി അമവാ പരിപാലനം എന്നാൽ, സകല ജീവജാലങ്ങളെല്ലാം കാത്തുരക്ഷി

ക്കുക എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. സാമി സ്ഥിരമായി ഈ ഭാത്യത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. ബാല്യകാലത്ത്, വീടുവാതിൽക്കൽ മുട്ടന് ആവശ്യകാർക്ക് സാമി എന്നും ആഹാരവും വസ്ത്രവും നൽകുമായിരുന്നു. അവിടുന്ന് സ്വന്തം കുടുംബംഗങ്ങളെല്ലാം ഈപ്രകാരം നൽകുന്നതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുമായിരുന്നു, നിരവധി തവണ മാതാപ്പ് ഈശ്വരമുണ്ടുന്നിനെ ശാസിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ കൊച്ചു സത്യൻ അവിടുതെത തീരുമാനത്തിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും ഇളക്കിയില്ല.

അവിടുതെത അവതാരപ്രവൃപ്പാപനത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം, നിരാശയരും ധനമോഹികളും സാമിക്കു ചുറ്റും തടിച്ചുകൂടി, ഈനും അതുതനെ തുടരുന്നു. സാമി അവിടുതെത പ്രേമം അവതിൽ ചൊരിഞ്ഞ് അവരെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു, അവരുടെ വിശേഷാൽ കഴിവുകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.

ഈത് വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു അസാധാരണ കമ ഈതാ. നിരാശയർക്കും ധനമോഹികൾക്കും പുറമെ, ജ്ഞാന, വിവേകാർത്ഥികളും സാമിയുടെ അടുത്ത് വരാറുണ്ടായിരുന്നു. കൂറിച്ച് വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, ഒരു വിദുഷിയായ സ്ത്രീ അവിടുതെത സമീപം വരാൻ തുടങ്ങി. അവർക്ക് നിരവധി ഭാഷകളിൽ പ്രാവിണ്യമുണ്ടായിരുന്നു, അവർക്ക് നിമിഷനേരം കോണ്ട് ഏത് ഗദ്യവും കവിതയായി പരിഭ്രാഷ്ടപ്പെടുത്താൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്നു! സാമിയുടെ മഹിമയെക്കുറിച്ച് കേട്ട്, അവർ ദഗ്വാന്റെയടുത്ത് എത്തി. അവർക്ക് ദർശനം ലഭി

85

ചു, പാദസ്പർശത്താലും സംഭാഷണത്താലും അവർ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടു. നിമിഷനേരം കൊണ്ട് അവരെരു കവിത ചെച്ച് അവിടുന്നിനെ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിച്ചു.

സ്വാമി ഫ്രേമപുർവ്വം അവിടുത്തെ സന്തോഷം പ്രകടമാക്കി. ഈ സംഭവത്തിനു ശേഷം, എപ്പോളൊക്കെ ഈ സ്ത്രീ സ്വാമിയുടെ ദർശനത്തിനായി വന്നുവോ അപ്പോളൊക്കെ അവർ കുറഞ്ഞത് ഒരു കവിതയെക്കിലും സ്വാമിയെ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിക്കും, എത്ര തിരക്കി ലായാലും അവിടുന്ന് അത് ആസ്വദിക്കുമായിരുന്നു. ഈത് ഏതാണ്ടോരു പതിവായി. സാവധാനം ഒരു ഈഗോ മനോഭാവം അവരുടെ മനസ്സിൽ വളരാൻ തുടങ്ങി. ഓരോക്കൽ അവർ ദർശനത്തിനായി വന്നപ്പോൾ, സ്വാമി ആദ്യം അവരെ അവഗണിച്ചു. അതിനാൽ, അവർ സ്വയം അവിടുത്തെ അടുത്തെത്തതിയിട്ട് പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ, ഞാൻ ഈയിടെ ചെച്ച ഒരു കവിതയുണ്ട്. അത് അവിടുന്നിനെ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിക്കാൻ അനുവദിച്ചാലും!”

ഈ കേട്ടിട്ട് ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് സമയമില്ല!” എനിട്ട് നടന്നകനു. ആ വിദുഷിയായ സ്ത്രീ അനുഗ്രഹിച്ചു. കുറച്ചുഭൂരം നടന്നിട്ട്, സ്വാമി ഒരു ഷൈലിലേക്ക് പോയി, അവിടെ കുറച്ച് മഹിളകൾ ധാന്യം വൃത്തിയാക്കുകയും മസാല പൊടിക്കുകയുമായിരുന്നു. ജോലി ചെയ്യുന്നതിനിടയ്ക്ക് അവർ ഭേദനകളും ഭക്തിഗാനങ്ങളും പാടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സ്വാമിയെ കണ്ടയുടെനെ, അവർ പാട്ട് നിർത്തി.

അവിടുന്ന് അവരോട് തിരക്കി, “നിങ്ങളെ നാഞ്ചി നിർത്തിയത്? ഉരക്കെ പാടു! ഈശ്വരൻ ഇതാ നിങ്ങളുടെ നേരെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നു! നിങ്ങൾ അവിടുത്തെ മഹിമ കീർത്തിക്കുന്നില്ലോ?”

ഉടൻതന്നെ ആ വനിതകൾ ഉച്ചത്തിൽ പാടാൻ തുടങ്ങി. സ്വാമി ഒരു ക്ഷേര വലിച്ചിട്ട് അതിലിരുന്ന് പാടിൽ മുഴുകി ഇരുന്നു. ഇതേതൊണ്ട് അര മൺക്കുരോളം തുടർന്നു. ആ വിദുഷിയായ സ്ത്രീ ഇതെല്ലാം അൽപ്പം അകലെ നിന്നുകൊണ്ട് കാണ്ണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവിടുന്ന് തന്നോട് ഒടും സമയമില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ട്, അര മൺക്കുരോളം അവരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിന് എങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുവെന്ന് അവർ അതിശയിച്ചു. അവരുടെ ഈഗോയുടെ കാറ്റുപോയി, സ്വാമി തനെ അത്യാവശ്യമായിരുന്ന ഒരു പാഠം പതിപ്പിച്ചതാണെന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലായി!

പിനീട്, ആ ധാന്യം അവർക്കിടയിൽത്തന്നെ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് സ്വാമി ആ സ്ത്രീകളോട് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി, എന്നിട്ടവർക്ക് പാദനമസ്കാരം നൽകി അവരെ ആശീർവാദിച്ചിട്ട് പോയി.

ഇപ്രകാരം, പ്രശാന്തിനിലയത്തിൽ ഏതെത്തുറ കിലും ഉത്സവം ആശോഷിക്കപ്പെടുവോളാക്കുക, ഒരു നാരാധിനേരവും സംഘടിപ്പിക്കപ്പെടും, വസ്ത്രങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യപ്പെടും. ഏതെത്തുറ നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുവോളാക്കുക, സ്വാമിപാവങ്ങളുടെ പരിപാലകൾ, അവിടുത്തെ കരങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ കരിനാശ്വാനം ചെയ്യുന്ന തൊഴിലാളികൾക്ക് ആഹാരം വിളവിക്കൊടുക്കും. ആ സേവാ ചടങ്ങ് ഒരു ദിവ്യമായ കാഴ്ചയാണ്, വിവരണാതീതം!

സായിരാം! പിനീട് കാണാം!

(തുടരും)

പ്രഥമ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ
(പരിഭ്രാം: എം.എൻ. വിനോദകുമാർ)